

Risiko snarere er større i sidste Tilfælde end ellers. Noget lignende er Tilfældet baade med Stenhugning og Isning. Det vil føre til, at man undgaar at tage Akkordarbejde for ikke at komme ind under Loven. Tage vi nu f. Eks. Vejanlæg — hvad enten det er Sogneveje eller Amtsveje — saa vide vi jo — i alt Fald kende vi det ovre i Jylland — at det i Almindelighed er Smaafolk, ja ligefrem Fattigfolk, der ved Licitationer overtage den Slags Arbejde, idet der jo ikke fordres nogen synderlig Kapital dertil. Naar disse Folk skulle have andre til at hjælpe sig, saa ere de jo Arbejdsgivere og falde ind under Loven. Jeg er nu overbevist om, at disse Hjælpere ikke ville blive forsikrede, og Følgen vil da blive, at de, hvis de skulle komme til Skade, ingen Erstatning faa, da vedkommende Arbejdsgiver næppe har noget, eller ogsaa vil den Smule Kapital, som vedkommende maatte være i Besiddelse af, gaa til Dækning. Noget lignende er Tilfældet med Smaakørere, der have Licitation paa Levering af Materiale til et eller andet Arbejde. Den Mand, der graver Sand, Ler eller Grus til vedkommende, der kører, er inde under Loven; Licitationshaveren har Ansvaret for ham, og det vil efter min Mening have den absolutte Følge, at vedkommende enten ingen Erstatning faar, eller at vedkommende, der paatager sig den Slags Arbejde, ingen synderlig Kredit kan faa, idet ingen kan være tjent med at hjælpe disse Folk til Kapital, eftersom et eneste Ulykkestilfælde kan berøve vedkommende hele Kapitalen, og det er jo desværre i Reglen Smaafolk, som absolut have Brug for Støtte, idet de jo navnlig paa en eller anden Maade maa staa i Forskud med Arbejdspenge og lignende. Endelig vil jeg omtale Udgravnings- og Opfyldningsarbejde. Det er ikke klart for mig, hvorledes det forholder sig her; jeg antager, at det i alle Tilfælde omfatter Mergelgravning, Opfyldning i større eller mindre Grad i Moser og Enge og lignende, men nogen bestemt Definition er der ikke givet. Jeg tror, det vil være tvivlsomt for mange Mennesker, som have Udgravningsarbejde, hvorvidt det kommer ind under Loven eller ikke, og Følgen vil blive, at den Risiko kan en enkelt Mand ikke paatage sig. Disse Smaafolk, der paatage sig den Slags Arbejder, ville altsaa enten løbe Risikoen eller ogsaa have til Følge, at Akkordarbejdet paa Landet vil være umuligt eller i alt Fald vil Loven bidrage til at indskrænke Akkordarbejdet paa Landet. Jeg skal endelig

nævne et andet Tilfælde, der ser noget kuriøst ud. Vandledningsanlæg ere jo inde under Loven, men derimod er Landhaandværkere, som kun befatte sig med Opførelse af 1-Etages Bygninger paa Landet, ikke inde under Loven, og denne Foranstaltning er jo meget prisværdig. Men naar der skal mures en Kumme til et Vandanlæg, som er inde under Loven, og vedkommende Murer sætter en Svend til at mure denne Kumme paa 3—4 Alens Højde, er der det grinagtige Tilfælde, at vedkommende Murersvend er inde under Loven. Det er aldeles latterligt efter min Formening. Endelig vil jeg føje et Par Ord til de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Fredericia (Ousen) angaaende Vindmøllerne. Det forekommer mig, at ingen Virksomhedsgren egentlig er haardere trængt i Konkurrencen i Øjeblikket end Vindmølleriet paa Landet, og det enten man tager Konkurrencen udefra — jeg skal ikke komme ind paa, om dette Mølleri er trykket af Eksportpræmien i Tyskland eller ikke — eller Konkurrencen indefra, fra de store Dampmøller, og i mangfoldige Tilfælde ikke mindst fra de smaa Husmøller rundt omkring paa Landet. Jeg tror, man kan sige, at er der noget Erhverv, der er trykket her i Landet, er det Vindmølleriet, og jeg tror derfor, det vilde være i høj Grad urigtigt, og uretfærdigt ligefrem, at tage Vind- og Vandmøllerne med, og det saa meget mere, som det i Praksis gaar med Vindmølleriet som med mangfoldige Erhverv paa Landet, at de ikke til daglig Brug have et bestemt, konstant Antal Arbejdere beskæftiget. Vi vide, at naar der paa Landet har været en lang, stille Tid, og Vindmøllen ikke har kunnet gaa, har der ophobet sig en stor Masse Korn, og naar der saa endelig kommer Vind, maa der arbejdes Nat og Dag, og det gør, at Mølleren maa have Folk til at hjælpe sig. Der er da ikke Tale om, at han paa en Gang kan faa disse Folk forsikrede, og det er dog af den Slags uvøvede Folk, der nærmest kan ske Ulykke ved. Mølleren kan da let faa meget store Udgiftsposter, uden at man kan sige, at den vedkommende sely har Skyld deri. Jeg tror derfor, at Møllernes Kredit i høj Grad vil blive svækket, hvis dette Forslag bliver til Lov. Jeg antager, at de Eksempler, jeg her har nævnt, ere tilstrækkelige til at vise, at dette Forslag ogsaa har nogen Betydning for Landet, og hvis jeg har Ret i de Betragtninger, jeg har gjort gældende, saa staa det for mig saaledes, at disse Betragtninger blive ab-